

7 не. Защото "сиромасы-тъ всякога имате
съсѣ себе си, и когато щете можете да
имѣ сторите добро; мене обаче всякога
нѣмате. Това което можаше тя го стори;
прѣдари да помаже съ миро тѣло-то ми
9 за погребеніе. Истинѣ ви казувамъ: Дѣто
че ся проповѣда това евангеліе по вси-
кий-тъ свѣтъ, и това което стори тя, ще
ся казува за споменъ коинѣ.

10 Тогазъ "Иуда Искаріотскій, единъ отъ
дванадесетъ-тъ, отиде при първосвящен-
11 ницы-тъ, да го прѣдаде тѣмъ. И тѣ като
чухъ възрадувахъ ся; и общахъ ся да
му даждѣ сребро; и търпѣше какъ да го
прѣдаде на сгодно врѣме.

12 И "въ първый-тъ день на бесквасны-тъ
алѣбоое, когато коляхъ жертвы за пасхъ-
тѣ, казувать му ученицы-тъ му: Дѣ ищешъ
да идемъ и да приготвимъ да ядѣшъ па-
схъ-тѣхъ? И проважда двамъ отъ ученицы-
тъ си, и казува имъ: Идѣте въ градъ-тъ;
и ще вы срѣтне чловѣкъ който носи
14 кърчагъ съ водѣ; идѣте велѣдъ него. И
дѣто влѣзѣ, речѣте на стопанинъ-тъ на
тѣзи кѣшъ: Учитель-тъ казува: Дѣ е
виталица-та, дѣто ще ямъ пасхъ-тѣ съ
15 ученицы-тъ си? И той ще ви посочи гор-
ницѣ голѣмѣхъ, постанѣжъ, готовѣ; тамъ
ни пригответѣ. И излѣзохъ ученицы-тъ
16 му, и дойдохъ въ градъ-тъ, и намѣрихъ
както имъ рече, и приготвихъ пасхъ-тѣхъ.

17 И "като станѣхъ вечеръ, дойде съ два-
надесетъ-тъ. И когато сѣдѣхъ на трѣп-
зъ-тѣхъ и ядѣхъ, рече Исусъ: Истинѣ ви
казувамъ: Единъ отъ васъ ще мя прѣдаде,
19 който яде съ мене. А тѣ началъхъ да скър-
бятъ, и да му казувать единъ по единъ:
20 Да ли съмъ азъ? и другъ: Да ли съмъ азъ? А
той отговори и рече имъ: Единъ отъ два-
надесетъ-тъ е, който затопява съ мене въ
21 блюдо-то. "Сынъ чловѣческый отхожда,
както е писано за него; но тежко и горко
на тогози чловѣка, чрѣзъ когото Сынъ ч-
ловѣческый ся прѣдава; добръ бы было за
тогози чловѣка, ако не бѣ ся родилъ.

22 И "когато ядѣхъ, зѣ Исусъ хлѣбъ, и
като благослови, прѣдоми та имъ даде,
и рече: Земѣте, яждѣте; това е тѣло-то
23 мое. И зѣ чашъ-тѣхъ, благодари и даде имъ;
24 и пихъ отъ неѣхъ всички. И рече имъ:
Тая е моя-та кръвъ на новыи-тъ завѣтъ,
25 която ся за мнозина излива; Истинѣ ви
казувамъ, че нѣма вече да пиѣхъ отъ плодъ-
тъ на лозъ-тѣхъ, до онзи день, когато го
пиѣхъ ново въ царство-то Божіе.

26 И "като испѣхъ пѣнь, излѣзохъ на го-
27 рѣ-тѣхъ Елеонскъ. И "казува имъ Исусъ:
Всича вы ще ся соблазните въ мене тѣзи

нощъ; защото е писано: "Ще поразѣхъ
пастырѣ-тъ, и ще ся распрѣснѣхъ овцы-тъ."

28 "Но подиръ въскрѣсеніе-то си ще вы прѣд-
29 варѣхъ въ Галилеѣ. "А Петръ му рече:
И всички ако ся соблазнѣтъ, азъ обаче
30 не. И казува му Исусъ: Истинѣ ти казу-
вамъ, че днесъ, тѣзи нощъ, прѣди да пѣе
пѣтель-тъ дваждъ, ты три пѣти ще ся от-
речѣшъ отъ мене. А той още повече ка-
зуваше: Ако стане нужда и да умрѣхъ съ
тебе наедно, нѣма да ся отрежѣхъ отъ тебе.
Подобно казувахъ и всички-тъ *други*.

32 И "идувать на едно мѣсто което ся ка-
зуваше Геосиманія; и казува на ученицы-
тъ си: Сѣдѣте тука, доклѣ ся азъ помолѣхъ.
33 И зема съсѣ себе си Петра и Іакова и
Іоанна, и началъ да ся ужасавъ и да тѣ-
34 жи; И казува имъ: "Прискрѣбна е душа-
та ми до смъртъ; постоите тука, и будни
35 бѣждѣте. И шомъ позаминѣхъ малко, падиѣхъ
на земѣ-тѣхъ, и моляше ся, ако е възмо-
36 жно да замине отъ него *тойзи* чась; И
думаше: "Авва, Отче; "на тебе е всичко
возможно; замини мя съ тѣзи чашъхъ;
37 "но не което азъ пиѣхъ, но което ты. Вра-
ща ся и намѣрува ги заспали; и казува
на Петра: Симоне, спишъ ли? не можѣ
38 ли единъ чась да постоишъ буденъ? Бѣ-
те и молѣте ся, да не бы въ искушеніе
да влѣзете: "духъ-тъ е бодръ, а плѣтъ-
39 та немощна. И пакъ отиде та ся помоли,
40 и рече исто-то слово. И когато ся вър-
ниѣхъ, намѣри ги пакъ заспали, защото о-
чи-тъ имъ бѣхъ отегнаѣли, и не знаехъ
що да му отговорѣтъ.

41 И идува третій пѣтъ и казува имъ:
Спѣте отъ сега и почивайте; доста е:
"дойде чась-тъ; ето, прѣдава ся Сынъ
чловѣческый въ рѣцѣ-тъ на грѣшници-
42 тѣ. "Станѣте, да идемъ; ето, тойзи кой-
то мя прѣдава приближи.

43 И "тутаки, още като говорѣше, дойде
Іуда, който бѣше единъ отъ дванадесетъ-
тъ, и съ него народъ много съ ножове и
сопы, отъ първосвященны-тъ и книж-
44 ницы-тъ и старѣйшины-тъ. А тойзи кой-
то го прѣдаваше бѣше имъ далъ знакъ,
и реклъ: Когого цѣлунѣжъ, той е; уловѣте
45 го и заведѣте го съ приназваніе. И ко-
гато дойде, тутаки пристѣпи при него;
и казува: Равви, Равви; и цѣлунѣжъ го.
46 И тѣ турихъ на него рѣцѣ, и уловихъ
47 го. А единъ отъ прѣдстоящи-тъ измѣкнѣхъ
ножъ-тъ си, и удари рабъ-тъ първосвя-
48 щениковъ, и отсѣче му ухо-то. И "от-
говори Исусъ и рече имъ: Както на раз-
бойникъ ли излѣзохте съ ножове и сопы
49 да мя уловите? Всякой день бѣхъ при

е Втор. 15; 11.

з Мат. 26; 14. Лук. 22; 3, 4.

д Мат. 26; 17. Лук. 22; 7.

е Мат. 26; 20 и дрѣ.

ж Мат. 26; 24. Лук. 22; 22.

з Мат. 26; 26. Лук. 22; 19. 1

Кор. 11; 23.

а Мат. 26; 30.

и Мат. 26; 31.

к Зах. 13; 7.

л Гл. 16; 7.

м Мат. 26; 33, 34. Лук. 22; 33; 34. Іоан. 13; 37, 38.

н Мат. 26; 36. Лук. 22; 39.

іоан. 18; 1.

о Іоан. 12; 27.

п Рим. 8; 15. Гал. 4; 6.

р Евр. 5; 7.

с Іоан. 5; 30. 6; 38.

т Рим. 7; 23. Гал. 5; 17.

у Іоан. 13; 1.

ф Мат. 26; 46. Іоан. 18; 1, 2.

х Мат. 26; 47. Лук. 22; 47.

Іоан. 18; 3.

а Мат. 26; 55. Лук. 22; 52.